

ת"פ 25029/01/15 - משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה נגד עמוס חי לביא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25029-01-15 משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה) נ' לביא
תיק חיצוני: 0000001438/2015

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)
נגד
נאשם עמוס חי לביא

החלטה

מונחת בפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום שהוגש נגדו נוכח אכיפה בררנית וזאת, בהתבסס על דוקטרינת "הגנה מן הצדק".

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של התאכזרות והתעללות בבעל חיים, לפי סעיף 2(א) ביחד עם סעיף 17(א) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.12.14 ו/או במועד סמוך קודם, ביצע הנאשם חיתוך ברקמה חיה למטרות נוי בכלב מסוג דוברמן שחור-חום (להלן: "הכלב"). ביום 23.12.14, במהלך חיפוש בביתו של הנאשם, נמצא הכלב כשזנבו ואוזניו חתוכים, נראות צלקות טריות וסיכות אלומיניום כסופות הסוגרות את החתכים. ביום 1.1.15 נתפס הכלב.

בישיבה שנערכה למתן מענה לכתב האישום, טען ב"כ הנאשם טענת אכיפה בררנית ועל כן, בהתבסס על דוקטרינת ה"הגנה מן הצדק", עתר לבטל את כתב האישום כנגדו.

לדידו, משהמאשימה לא הציגה כתבי אישום שהגישה בעבירה הספציפית בה מואשם הנאשם ובכל הנוגע לחיתוך אוזני כלב, ולא חיתוך זנב, כפי שהציגה, הרי שהגשת כתב האישום כנגד הנאשם מהווה אכיפה בררנית, המקימה לו הגנה מן הצדק.

בתגובתה בעל פה ובכתב, ציינה ב"כ המאשימה כי כתב האישום שהוגש נגד הנאשם אינו עולה כדי "התנהגות שערורייתית" של רשות מרשויות השלטון. משנעברה עבירה פלילית על ידי הנאשם, ההחלטה להגיש נגדו כתב אישום הינה ראויה וסבירה בנסיבות העניין.

בהתייחסה לטענת האכיפה הבררנית, ציינה כי לא הוצגו ראיות המצביעות על כך כי במקרים דומים נמנעה המאשימה מלהגיש כתבי אישום והפנתה לשני תיקים בהם הוגשו כתבי אישום כנגד נאשמים אשר ביצעו חיתוך זנבות של בעלי חיים למטרות נוי.

עיינתי בטענות הצדדים ובכתבי האישום אשר אליהם הפנתה ב"כ המאשימה.

ברי כי כל תיק ותיק נבדק על פי נסיבותיו הוא, על פי חומר הראיות שנאסף בו ועל פי נסיבותיו הספציפיות של החשוד.

משדן בית המשפט בעניינו של הנאשם, אין הוא אמור לבחון את כלל התיקים שנפתחו בחשד לביצוע עבירות מעין אלה בתקופת זמן מסוימת וכן, אין הוא אמור לבחון האם נכונים היו שיקוליהם של העוסקים במלאכה בהחלטותיהם לנקוט בהליכים משפטיים או לאו ובאילו סעיפי עבירה יואשם הנאשם. למאשימה פרוגטיבה להפעיל שיקול דעת בנוגע לכך. חזקה, כי כל עוד לא הוכח אחרת, הופעלו שיקולים ענייניים בלבד. הביקורת השיפוטית על החלטה של המאשימה על העמדה לדין הינה אך ורק במקרים חריגים, בהם נפלה ההחלטה מחוץ למתחם הסבירות באופן ניכר.

די בכך כי המאשימה הצביעה על כך כי ננקטו הליכים משפטיים נגד אחרים בגין ביצוע אותם מעשים, ואין זה משנה, אם מדובר בחיתוך אוזניים של בעל החיים או בחיתוך זנבות.

למעלה מן הצורך אציין כי הלכה פסוקה היא כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק יעשה במקרים חריגים ביותר, מקרים בהם התנהגותה של הרשות היא שערורייתית ותחושת הצדק האוניברסאלי נפגעת (ראה למשל ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005)).

גם אם נניח והוכחה אכיפה בררנית - אין הכרח כי היא תפגע פגיעה ממשית ורחבת היקף בתחושת הצדק וההגינות עד כי תצדיק ביטולו של כתב האישום כנגד הנאשם.

על כן, הנני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ו, 22 מאי 2016, בהעדר
הצדדים.